

РЕШЕНИЕ

№ 6644

гр. София, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 13.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5473** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 във вр. с § 8 от ПЗР на Административнопроцесуалния кодекс във връзка с § 5 от ПЗР на Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Производството по делото е образувано по подадена от Д. М. Д. от [населено място] и З. М. Д. от [населено място], представлявани от адв. А. жалба срещу писмо, рег. № КИВ22-ГР94-85/1/04.05.2022 г., издадено от кмета на кметство И., СО, потвърдено с писмо изх. № СОА22-ВК08-7851/3/01.06.2022 г. на кмета на СО, в което е обективизиран отказ за издаването на удостоверение за наследници на починалия М. Г. Г., с ЕГН [ЕГН] и удостоверение за родствени връзки, по молба от жалбоподателите.

В жалбата са изложени съображения за основателността ѝ и за незаконосъобразност на оспореното писмо. Оспорва като неправилен мотива на административния орган за постановяване на отказа, че З. М. Д. и Д. М. Д. не били наследници по закон поради липса на родствена връзка до шеста степен включително. Посочва, че поради липса на достъп до всички необходими регистри, общината изискала информация за предоставяне на лични данни от други кметства за лица, за които няма данни. Счита, че при издаване на процесния отказ ответникът не е изяснил всички факти и обстоятелства по направеното искане.

В съдебно заседание жалбоподателите, редовно призовани, се явяват и не се представляват. С представена молба от процесуалния им представител адв. А., поддържат жалбата и молят за отмяна на отказа.

Ответната страна – кметът на кметство И., СО, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Посочва, че по искане за издаване на удостоверение за наследници и за родствени връзки, в кметство И. е образувано административно производство. В искането не са записани всички известни данни на заявителите, съгласно чл. 11, ал.1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. По тази причина от адв. А., която е била упълномощена, е изискана информация. Такава не е предоставена. В процеса по издаване на удостоверение за наследници на лицето М. Г., по предходно образувани производства, е предоставена необходимата информация за изготвяне на същото от [община]. Двата жалбоподатели не подлежат на вписване в удостоверението за наследници на М. Г. и не са наследници по закон поради липса на родствена връзка до шеста степен по сребрена линия вкл. Двете лица са чичовци от по-горна степен и не са в родствена връзка по сребрена линия вкл. до шеста степен с М. Г.. Моли за отхвърляне на жалбата.

В съдебно заседание кмета на кметство И., СО се явява лично и моли за отхвърляне на жалбата.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателите Д. М. Д. от [населено място] и З. М. Д. от [населено място], чрез адв. А. са подали до кметство И., СО искане за издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението /за родствени връзки/ и искане за издаване на удостоверение за наследници, с вх. № КИВ22-ГР94-85/28.04.2022 г. на лицето М. Г. Г.. Към двете искания са приложени документи за платена държавна такса за издаване на искания документ, както и препис-извлечение от акт за смърт на М. Г., починал на 20.02.2022 г., роден в [населено място], общ. Бяла С., и постоянен адрес в [населено място]. В искането за издаване на удостоверение за наследници, двамата заявители са посочени като братовчеди на М. Г..

С писмо, рег. № КИВ22-ГР94-85/1/04.05.2022 г., издадено от кмета на кметство И., СО е отказано е издаване на поисканите документи. В мотивите на отказа е посочено, че ответникът е предприел всички необходими действия за извършване на проверка, от които е установено, че двамата жалбоподатели не подлежат на вписване в удостоверението за наследници на М. Г. и не са негови наследници по закон, поради липса на родствени връзки до шеста степен вкл. по сребрена линия.

Писмото е оспорено от жалбоподателите по административен ред пред кмета на СО. Кметът на СО е издал писмо изх. № СОА22ВК08-7851/3/01.06.2022 г., в което е посочил, че жалбата е недопустима, а по същество не основателна. Прието е, че писмото е издадено от компетентен орган и при извършване на дължимата проверка на информационните масиви, с които разполага длъжностното лице при кметство И..

Писмото е връчено на адв. А. на 06.06.2022 г.

Жалбата до съда е подадена на 14.06.2022 г.

По делото се представиха документи, от които се установява, че други трети за делото лица са отправили също искане до кмета на кметство И., СО за издаване на удостоверение за наследници на М. Г.. По тези искания, кметът е извършил проверка,

като е изискал информация и от [община], предвид на това, че посоченото лице е родено в [населено място], общ. Бяла С.. От посочената община са предоставили изисканите документи

По делото се представи издадено удостоверение за наследници на М. Г. от 19.05.2022 г. по искане на трети лица, в което не фигурират лицата Д. М. Д. и З. М. Д..

Удостоверението за наследници на лицето М. Г. е оспорено от трето лице /Б. Д./ пред кмета на СО. Кметът на СО е постановил решение № СОА22-РИ09-187/15.06.2022 г., с което жалбата е „отхвърлена като недопустима“ поради това, че издаденото удостоверение се оспорва по съдържание. Решението на кмета на СО е оспорено и пред АССГ, където е образувано адм.д. № 6322/2022 г. С определение № 7501/28.09.2022 г. съдът е оставил без разглеждане подадената жалба, като недопустима. Определението не е влязло в сила.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е писмо рег. № КИВ22-ГР94-85/1/04.05.2022 г., издадено от кмета на кметство И., СО, в което е обективиран отказ за издаването на удостоверение за наследници на починалия М. Г. Г., с ЕГН [ЕГН] и удостоверение за родствени връзки.

Оспореното писмо е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 ал.3 от АПК, тъй като с него се отказва издаването на документ от значение за признаване или упражняване на права и задължения. Съгласно нормата на §8 от ПЗР на АПК, уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Съгласно §5 от ПЗР на Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, издадена на основание чл.24, ал.2 от Закона за гражданската регистрация за неуредени въпроси във връзка с издаването на удостоверения въз основа на регистъра на населението се прилагат разпоредбите на АПК. Следователно, жалбата е насочена срещу отказ за извършване на административна услуга, който отказ е обективиран в оспорения акт.

Поради изложеното, жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Макар че писмото подлежи на пряк съдебен контрол, жалбоподателите са го оспорили по административен ред пред по-горестоящия административен орган – кмета на СО, който е оставил в сила отказа. Според разпоредбата на чл. 81, ал.1 АПК индивидуалните и общите административни актове могат да бъдат оспорени по административен ред пред непосредствено по-горестоящия административен орган. Съгласно приложимата норма на чл.98, ал.2 АПК когато въпросът е решен по същество, решението на компетентния да разгледа жалбата или протеста орган подлежи на оспорване за законосъобразност пред съда. Ако жалбата е отхвърлена, какъвто е настоящия случай, на оспорване пред съда подлежи първоначалния административен акт. Тъй като жалбата пред кмета на СО, както и жалбата срещу

писмото на кмета на СО са подадени в срок, то и жалбоподателите са упражнили срочно правото си на жалба.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният отказ, обективиран в писмо рег. № КИВ22-ГР94-85/1/04.05.2022 г. е издаден от компетентен административен орган. Съгласно чл. 4, ал.3 от Закона за гражданската регистрация кметовете на общините са отговорни за гражданската регистрация на територията на общината, като въз основа на регистъра на населението общинската администрация издава удостоверения /чл. 24, ал. 1 ЗГР/. По смисъла на чл. 2, ал. 1 на Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. „удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация“. С оглед на това и функциите, които са предоставени на кмета на общината по смисъла на чл.35, ал.3 ЗГР - длъжностно лице по гражданското състояние на територията на общината, той може да ги възлага с писмена заповед на кметовете на кметствата и кметските заместници в населените места, в които се поддържат регистри на актове за гражданско състояние, и на други длъжностни лица от общинската администрация. В конкретния случай, длъжностното лице по гражданското състояние на територията на кметство И. е именно кмета, който е издал и писмото. Кметство И. е на територията на район Б., СО. Не е спорно, а и се установява от доказателствата по делото, че последният постоянен адрес на починалото лице е в [населено място], на територията на район Б., именно в кметство И., от което следва извода, че сезираният административен орган е материално и териториално компетентния орган за издаване на заявеното удостоверение, съгласно чл. 2, ал. 1 и ал. 5 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. С оглед изложеното, съдът намира, че оспореното писмо е издадено от компетентен орган.

Настоящият съдебен състав намира актът да е издаден в писмена форма, като съдържа правни и фактически основания за издаването му. Ответният орган посочил правните норми, свързани с искането и съответно издаването на удостоверение за наследници, посочил е и, че е извършил предвидените в наредбата действия за установяване на релевантните факти, от които е установил, че молителите не са в категорията лица – роднини по сребрена линия до 6 степен вкл., за да им бъде издадено удостоверение за наследници.

Процедурата по издаване на акта е започнала по молба на жалбоподателите, чрез техния пълномощник, с която е заявено издаване на удостоверение за наследници и удостоверение за родствени връзки на починало лице. Въз основа на молбата и извършената проверка, ответникът е издал оспореният отказ. Макар и молбата да не отговаря на изискванията на чл. 11, ал.1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, ответния орган е

извършил проверка и чрез разговор по телефона с представителя на жалбоподателя. При издаване на акта ответникът е използвал и доказателства събрани при проверка по друго административно производство, иницирано от трети лица, но със същия предмет – издаване на удостоверение за наследници на М. Г..

По съответствие с материалния закон.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният акт не противоречи на материално правните разпоредби, поради следното.

Съгласно чл. 1, ал. 3 ЗГР „гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му, в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др.“, като за физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон /чл. 2, ал. 1 ЗГР/. При това, получаването на информация за едно физическо лице, вкл. и за неговите наследници, се извършва въз основа на Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), представляваща национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях /чл. 100 ЗГР/. Функциите на ЕСГРАОН са: 1. създаване и поддържане на регистри на актове за гражданско състояние; 2. създаване и поддържане на Национален електронен регистър на актове за гражданско състояние; 3. създаване и поддържане на регистър на населението в електронен вид и който формира Национална база данни „Население“ /чл. 22, ал. 1 ЗГР/; 4. еталондържател за уникалния административен идентификатор на физическите лица - ЕГН, и създаване и поддържане на регистъра на единните граждански номера; 5. създаване и поддържане на националния класификатор на настоящите и постоянните адреси в Република България; 6. осигуряване на информационно и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт /чл. 101 ЗГР/.

Съгласно чл. 9 от Наредбата № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г., за удостоверяване на наследниците по закон на починало лице се издава удостоверение за наследници по образец, което, както бе посочено по-горе, се осъществява от длъжностното лице по гражданското състояние в общината или района /съставна административно-териториална единица на общината по смисъла на Закона за административно-териториалното устройство на Република България/. Производството по издаването на удостоверения за наследници стартира по заявление на наследниците на лицата, за които се отнася, както и на трети лица, когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия или, когато същите са изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно от лицата по чл. 5, ал. 1 от Наредбата. Данните от ЕСГРАОН се предоставят на българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси /чл. 106, ал. 1, т. 1 ЗГР/, като отказът за предоставянето им подлежи на обжалване по реда и условията на АПК /чл. 107 ЗГР/.

Удостоверението за наследници се издава въз основа на данните, съдържащи се в Национална база данни „Население“ и Локална база данни „Население“ /част от регистъра на населението по чл. 22, ал. 4 ЗГР/, както и на данни от регистрите на

актовете за гражданско състояние /чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата/. В регистрите на актовете за гражданско състояние се вписват събитията по чл. 1, ал. 2 /раждане, брак и смърт/ за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитието се намират на територията на Република България, а в регистъра на населението се вписват: 1. всички български граждани; 2. чужденците, които са: получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България; или са получили статут на бежанец или хуманитарен статут или, на които е предоставено убежище в Република България /чл. 3, ал. 1-2 ЗГР/.

Съгласно чл.10, ал.1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г., удостоверение за наследници се издава само за лица, които към датата на смъртта си са подлежали на вписване в регистъра на населението и, за които има съставен акт за смърт. Съгласно чл. 11, ал.2 от Наредбата за определяне на наследниците по закон длъжностното лице прави пълна проверка в регистъра на населението, а когато е необходимо, и в регистрите на актовете за гражданско състояние. А съгласно ал. 5 на същата разпоредба, в удостоверението по чл. 9 длъжностното лице вписва всички живи и починали наследници, определени съгласно Закона за наследството. Съгласно чл. 8, ал.4 ЗН, когато починалият не е оставил възходящи от втора и по-горна степен, братя и сестри или техни низходящи, наследяват роднините по сребрена линия до шеста степен включително. По-близкият по степен и низходящият на по-близък по степен изключват по-далечния по степен. Това означава, че в удостоверението за наследници следва да се впишат най-много роднините по сребрена линия до шеста степен вкл.

В случая от фактическа страна по делото не е спорно, а и се установява от приетия като доказателство препис-извлечение от акт за смърт на М. Г., че е налице първата материалноправна предпоставка за издаване на удостоверение за наследници на М. Г.. Също така, починалото лице е било български гражданин, съответно е подлежал на вписване в регистъра на населението.

Спорният въпрос се свързва с наличието на роднинска връзка по сребрена линия до шеста степен на жалбоподателите с починалото лице и от там правото на жалбоподателите да получат удостоверение за наследници и да бъдат вписани в него. По делото са представени доказателства, а именно удостоверение за наследници, както и други документи, предоставени от общ. Бяла С., на територията на която е роден починалия, че същия не е оставил възходящи наследници от втора и по-горна степен, както и братя и сестри. Установява се, че починалият не е оставил възходящи от втора и по-горна степен, тъй като и двамата му родители, както и бабите и дядовците и по майчина и по бащина линия, са починали преди него. Не е оставил като наследници и братя и сестри, т.е. роднини по сребрена линия от втора степен, тъй като е имал една сестра, която е починала през 2018 г., която е била неомъжена и без деца. Също така, починалият не е оставил и низходящи, тъй като не се установява да е имал деца, нито преживял съпруг. Поради това, в линията на наследяването, а така също и в удостоверението за наследници следва да се впишат роднините по сребрена линия и то до шеста степен вкл. Сребреното родство е връзката между две лица, които имат общ родоначалник, без едното да произхожда от другото. Степените на родство при сребрена линия се определят по следното правило: броят се ражданията от единия роднина до общия родоначалник (без да се брой последният) и се събират с броя на ражданията от общия родоначалник до другия роднина. Така най-близката степен на родство по сребрена линия е втора, като липсва първа.

В жалбата, както и в сезиращата органа молба, не е посочено братовчеди от коя степен са двамата жалбоподатели с починалото лице. Единствено в образеца на удостоверение за наследници е посочено, че са братовчеди. В становището си ответникът твърди, че адв. А., в телефонен разговор преди издаването на акта, е посочила, че Д. М. Д. и З. М. Д. са трети братовчеди с М. Г.. От една страна, самите жалбоподатели не доказват каква е роднинската им връзка с починалото лице, за което искат издаване на удостоверение за наследници, което е задължително, съгласно чл. 11 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. Както се посочи по-горе съгласно цитираната разпоредба заявителите следва да впишат в заявлението по образец всички известни им данни за наследодателя и неговите наследници. Не може да се допусне, че заявителите не знаят имената на техните родители и прародителите си и каква е връзката между тях и починалото лице. Но подобна информация не се съдържа в заявлението. А от друга страна, ако действително са трети братовчеди, както посочва ответника в становището си, то те са роднини по сребрена линия с М. Г., но извън шестата степен. Третите братовчеди нямат наследствени права, съгласно българското наследствено право. Съобразно разпределената доказателствена тежест с определение от 01.08.2022 г., жалбоподателите следваше да докажат, че за тях са налице условията на ЗГР и Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, за издаване на удостоверение за наследници и удостоверение за родство по сребрена линия, вкл. до шеста степен на починалия М. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], както и че жалбоподателите имат право да получат такова удостоверение. Такова доказване не беше проведено, като не бяха представени доказателства, а дори не бяха изложени и такива твърдения, оборващи събраните по преписката доказателства, въз основа на които ответника е направил извод, че жалбоподателите не са роднини по сребрена линия до шеста степен вкл. на М. Г.. Предвид изложеното, отказът е законосъобразен, а жалбата следва да бъде оставена без уважение.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателите не се дължат разноски.

Ответникът не претендира такива, а и не доказва да е направил разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Д. М. Д. от [населено място] и З. М. Д. от [населено място], представлявани от адв. А. срещу писмо, рег. № КИВ22-ГР94-85/1/04.05.2022 г., издадено от кмета на кметство И., СО, потвърдено с писмо изх. № СОА22-ВК08-7851/3/01.06.2022 г. на кмета на СО, в което е обективиран отказ за издаването на удостоверение за наследници на починалия М. Г. Г., с ЕГН [ЕГН] и удостоверение за родствени връзки, по молба от жалбоподателите.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ:

